

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost: X
zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2025, č. j. OAM-1195-17/ZM-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2025, č. j. OAM-1195-17/ZM-2025 (dále též „napadené Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci neuděluje zaměstnanecká karta podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 9 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítal, že utajovaná informace, která je podkladem napadeného rozhodnutí, vychází z obyčejné pomluvy, neboť žalobce neohrožuje veřejný pořádek a považuje hodnotový systém České republiky za sobě blízký a atraktivní, a proto s ním souzní. Žalobce namítal, že neohrožuje bezpečnost, svrchovanost ani územní celistvost státu. Není „kriminálním živlem“ – to by nepobýval na svobodě. Žalobce neohrožuje ani život či zdraví místních obyvatel. Nedostává se do střetu ani se zájmem na ochranu majetku, neboť neprovozuje zásadní podnikatelské, investiční ani kriminální aktivity. Podle žalobce tedy zbývalo podezření na ohrožení demokratických hodnot společnosti. K tomu žalobce namítal, že neexistuje přesná definice pojmu „demokratické hodnoty“, což vede k jeho častému zneužívání a degradaci na pouhou floskuli typu dříve používaného „budování míru“. Skutečné demokratické základy podle žalobce představuje ochrana rovnosti občanů. Žalobce namítal, že ustanovení zákona, které aplikoval žalovaný na projednávanou věc a které má blízko skutkové podstatě správního vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, je žalovaným nadužíváno. Zamítnutí žalobcovy žádosti není spravedlivé, jako by nebylo spravedlivé uložení správního vyhoštění. Zpracovatel utajované informace nevycházel z komplexní znalosti žalobce a jeho aktivit, nýbrž z pomluv nezakládajících se na pravdě. Podezření z náboženské radikalizace považuje žalobce za nesmyslné, neboť ačkoliv je muslimem jako většina jeho krajanů, nábožensky se nijak neprojevuje. Žalovaný měl požádat autora utajované informace o potvrzení stanoviska v návaznosti na žalobcovo vyjádření. Žalobce v žádném případě není náboženským radikálem. Muslimská obec v ČR prakticky neexistuje, neboť je roztržena na zcela nesourodé skupinky ruský či arabský hovořících věřících, kteří nevykazují žádné politické aktivity. Žalovaný přijal strohé a nekonkrétní závěry negativního stanoviska, nevyžádal si žádné upřesnění, ani neprovedl výslech žalobce, aby se mohl přesvědčit o jeho postojích a názorech, což je v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že postupoval podle § 169m zákona o pobytu cizinců, podle něž se záznamy, které obsahují utajované informace, uchovávají odděleně mimo spis a nestávají se jeho součástí. Podkladem napadeného rozhodnutí je informace od bezpečnostní složky státu, na jejímž základě lze konstatovat, že žalobcovo jednání ohrožuje bezpečnost státu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom může být obsah utajované informace vyjeven jen v takovém rozsahu, který nezmaří účel jejího utajení. Tento postup není v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný uvedl, že utajovaná informace nevychází z pomluv, ale jejím původcem je bezpečnostní složka státu. Tento zásadní podklad přitom popisuje skutečnosti, ze kterých vyplývá, že žalobce může ohrozit bezpečnost ČR. Žalovaný odkázal na bod 44 rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2025, č. j. 20 A 58/2024-46, který v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl žalobcovo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu, souhlasil s tím, že žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

představuje riziko pro bezpečnost ČR, a to z důvodu jeho náboženské radikalizace. Žalovaný uvedl, že utajované informace jsou dostatečně přesvědčivé a věrohodné, že umožňují učinit tento závěr, přičemž odkázal na stranu 8 napadeného rozhodnutí. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV.

Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil, že žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žalobcovu žádost o udělení zaměstnanecké karty ze dne 7. 1. 2025 s tím, že se zaměstnanecká karta neuděluje podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu. Svůj postup odůvodnil tím, že obdržel od bezpečnostní složky státu (dále jen „bezpečnostní složka“) informace vztahující se k osobě žalobce. Tyto informace byly žalovanému poskytnuty v režimu utajení (stupeň „vyhrazené“) podle zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti (dále jen „zákon o utajovaných informacích“). Těmito informacím byla přiřazena čísla jednací V16/2025-OAM a V84/2024-OAM a popisují skutečnosti, na jejichž základě nelze než dospět k závěru, že žalobce ohrožuje bezpečnost České republiky. Dne 31. 1. 2025 učinil žalovaný do správního spisu záznam č. j. OAM-1195-11/ZM-2025, podle něžž bylo žalobci v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dáno na vědomí, že podkladem napadeného rozhodnutí jsou písemnosti uchovávané mimo spis pod č. j. V16/2025-OAM, a V84/2024-OAM, se kterými se žalobce nemůže seznámit. Z obsahu utajovaných informací lze podle žalovaného usuzovat na náboženskou radikalizaci žalobce, a to v rozsahu, který představuje riziko možného ohrožení bezpečnosti státu. S odkazem na judikaturu správních soudů zabývající se hodnocením utajovaných informací pak žalovaný uvedl, že utajované informace obsahují popis konkrétních skutkových zjištění učiněných bezpečnostními službami. Jedná se o dlouhodobou a soustavnou aktivitu žalobce. Jednání je popsáno do detailu a působí tím věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací, tak rovněž přesvědčivě. Zároveň je lze podřadit pod pojem „ohrožení bezpečnosti státu“ ve smyslu ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, neboť směřují proti nejzákladnějším hodnotám společnosti, které jsou chráněny trestním právem. Žalovaný se dále zabýval otázkou přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života, přičemž konstatoval, že žalobce nemá na území ČR žádné rodinné příslušníky, kteří by zde disponovali pobytovým oprávněním. Žalobce je svobodný, bezdětný a oba jeho sourozenci a rodiče žijí v X. Rodinné vazby má tedy žalobce pouze v zemi původu. Žalobce na území nevlastní žádnou nemovitost. Jeho zdravotní stav je dobrý. Žalobce je vědeckým výzkumníkem na Technické univerzitě v Liberci a ke své žádosti přiložil pracovní smlouvu uzavřenou se společností Bühler Praha s.r.o. Žalobce disponoval pobytovým oprávněním platným do 15. 5. 2025, které napadeným rozhodnutím nebylo dotčeno. Nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života v důsledku vydání napadeného rozhodnutí tedy v případě žalobce nebyl shledán.

V.

Právní posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

5. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právní stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Podle § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 písm. a) až e), § 33, 34, 37, 38, § 55, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo povolení k dlouhodobému pobytu dále nevydává, pokud cizinec neplní na území účel, pro který mu bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů a pro který mu má být vydáno povolení k dlouhodobému pobytu, nebo pokud cizinec neplnil v době platnosti víza k pobytu nad 90 dnů na území účel, pro který mu bylo vízum uděleno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu. K žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle § 42 je cizinec dále povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j. Současně je povinen na požádání předložit doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění. To neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4.*
7. Podle § 46 odst. 6 písm. a) zákona o pobytu cizinců *pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f).*
8. Podle § 56 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b), g), h), i) nebo j).*
9. Podle § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců *policie odepře cizinci vstup na území, jestliže je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit mezinárodní vztahy České republiky.*
10. Podle § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců *písemnosti nebo záznamy, které obsahují utajované informace, se v řízení podle tohoto zákona uchovávají odděleně mimo spis a nestávají se jeho součástí.*
11. Podle § 169m odst. 2 zákona o pobytu cizinců *jsou-li některé z podkladů rozhodnutí podle tohoto zákona utajovanými informacemi, uvede se v odůvodnění rozhodnutí pouze odkaz na podklady pro vydání rozhodnutí a jejich stupeň utajení. Úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení, a důvody vydání rozhodnutí se uvedou pouze v rozsahu, ve kterém nejsou utajovanými informacemi.*
12. Podle § 169m odst. 3 zákona o pobytu cizinců *vyjde-li v řízení na základě informace nebo stanoviska policie nebo zpravodajské služby České republiky, které jsou utajovanou informací, najevo, že cizinec ohrožuje bezpečnost státu, jeho svrchovanost, územní celistvost, demokratické základy, životy nebo zdraví osob, nebo vede-li tato informace nebo toto stanovisko k důvodnému podezření, že by cizinec mohl při svém pobytu na území tyto hodnoty ohrozit, v informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza nebo v odůvodnění rozhodnutí podle tohoto zákona se pouze uvede, že důvodem neudělení víza nebo rozhodnutí je ohrožení bezpečnosti státu. Pokud je správní orgán v řízení podle tohoto zákona povinen posoudit přiměřenost dopadů rozhodnutí, v odůvodnění rozhodnutí podle věty první navíc uvede úvahy, kterými se při hodnocení*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

přiměřenosti dopadů rozhodnutí, zejména ve vztahu k obsahu stanoviska, řídil; obsah stanoviska však v odůvodnění neuvádí.

13. Podle § 133 odst. 2 zákona o utajovaných informacích *dokazování se v soudním řízení provádí tak, aby byla šetřena povinnost zachovávat mlčenlivost o utajovaných informacích obsažených ve výsledcích šetření nebo v údajích z evidencí zpravodajských služeb nebo policie. K těmto okolnostem lze provést důkaz výsledkem jen tehdy, byl-li ten, kdo povinnost mlčenlivosti má, této povinnosti příslušným orgánem zproštěn; zprostit mlčenlivosti nelze pouze v případě, kdy by mohlo dojít k ohrožení nebo vážnému narušení činnosti zpravodajských služeb nebo policie; přiměřeně se postupuje i v případech, kdy se důkaz provádí jinak než výsledkem.*
14. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že zásadním podkladem pro závěr o tom, že v daném případě byly naplněny podmínky § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, a tedy pro zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty, jsou zjištění, která jsou obsažena v utajované části spisu. K utajení určitých informací přistupují správní orgány v případech, kdy existuje výrazný zájem státu na utajení zjištěných skutečností, přičemž postup umožňuje zákon o utajovaných informacích v ustanovení § 6 a násl. Zákon o pobytu cizinců pak příslušnou úpravu obsahuje ve shora citovaném § 169m.
15. K otázce utajení části spisu a odepření účastníku řízení se s obsahem této části seznámit lze odkázat např. na nález Ústavního soudu ze dne 6. 9. 2007, sp. zn. II. ÚS 377/04, ve kterém tento soud vyslovil, že „není jisté možné, aby byl správní orgán pod záminkou absolutního zachování procesních práv účastníka nucen uvádět ve svých rozhodnutích skutečnosti, které by mohly ohrozit zájem státu, efektivitu práce zpravodajských služeb či policejních složek, anebo bezpečnost jejich agentů či třetích osob“. Je totiž třeba vzít v potaz legitimní veřejný zájem na ochraně utajovaných informací a neuvádět do rozhodnutí takové důvody, jejichž zveřejnění by tento zájem ohrožovalo.
16. Ustanovení § 169m odst. 2 zákona o pobytu cizinců omezuje procesní práva cizince i rozsah odůvodnění správního rozhodnutí. Dané ustanovení sice představuje dílčí zvláštní úpravu oproti obecné úpravě správního řádu, nicméně použitelnost § 36 odst. 3 správního řádu nevylučuje. Z § 36 odst. 3 věty druhé s. ř. s. vyplývá, že seznámení se účastníka s podklady obsahujícími utajované informace je možné pouze v omezené míře, aby to nezmařilo účel utajení, přičemž je navíc třeba vyjádření orgánu, který takové podklady poskytl.
17. Dne 31. 1. 2025 učinil žalovaný do správního spisu záznam č. j. OAM-1195-11/ZM-2025, podle nějž bylo žalobci v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dáno na vědomí, že podkladem napadeného rozhodnutí jsou písemnosti uchovávané mimo spis pod č. j. V16/2025-OAM, a V84/2024-OAM, se kterými se žalobce nemůže seznámit. Zároveň žalovaný informoval žalobce v obecné rovině o tom, co z utajovaných informací vyplývá. Žalovaný je sám vázán zákonem o ochraně utajovaných informací a není oprávněn prozrazovat jejich obsah nad rámec toho, s čím bylo možné žalobce dle původce utajované informace seznámit.
18. Ve věci soudního přezkumu správních rozhodnutí vydaných na podkladě utajovaných informací existuje ustálená judikatura správních soudů, jež se původně týkala přezkumu rozhodnutí Národního bezpečnostního úřadu ve věci bezpečnostní způsobilosti, avšak zásady v ní formulované lze plně vztáhnout také na nynější věc (obdobně bod 28 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 108/2013-69) a jež klade důraz na vyvážení omezení účastníka řízení, jemuž jsou utajené informace legitimně zneprístupněny.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 8. 2023, č. j. 1 Azs 87/2023-32, mimo jiné uvedl: „*Toto vyvážení se zajišťuje prostřednictvím specifické role správního soudu v rámci přezkumu správního rozhodnutí, jehož podkladem byla utajovaná informace. Právě s ohledem na to, že je to až a pouze soudní přezkum, který v souladu se shora uváděnou judikaturou představuje vyvážení omezení procesních práv účastníka řízení, je zcela nezbytné, aby se soud s utajovanou informací přímo seznámil, a je povinen ověřit hlediska věrohodnosti, přesvědčivosti a relevance takové informace ve vztahu k závěrům, které z nich správní orgán vyvodil; úkolem správního soudu však není přezkoumávat pravdivost takových informací (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015 - 40, č. 3667/2018 Sb. NSS). Tyto informace by tak měly obsahovat popis zdroje získaných informací a způsobu jejich získání, včetně popisu okolností a důvodů, pro které má policejní nebo zpravodajská služba uvedené informace za věrohodné. Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby k tomu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné a aby tyto informace poskytovaly dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (srov. rozsudek ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 Azs 259/2019-28, či ze dne 22. 9. 2021, 1 Azs 153/2021-78). Otázka věrohodnosti a přesvědčivosti utajovaných informací je v rámci soudního přezkumu klíčová právě proto, že sám účastník řízení nemůže jejich obsahu jakkoliv oponovat, například namítat, že uváděné skutečnosti se nestaly nebo probíhaly jinak. Soud je tak postaven do situace, v níž nabrazuje jinak běžné kontradiktorní schéma soudního řízení, avšak o skutečnostech obsažených v utajované informaci sám nemá rovněž dostatečné povědomí (dokonce je má nižší než žalobce a původce utajované informace), přičemž ale v rámci soudního přezkumu musí aprobovat věrohodnost a relevanci těchto skutečností“.*
20. Poté, co se soud v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí s utajovanými informacemi seznámil, dospěl k závěru, že tyto informace poskytly dostatečný skutkový základ pro právní posouzení věci, tedy pro závěr, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu (srov. rozsudek ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 Azs 259/2019-28, bod 22). Byly podle názoru soudu dostatečné pro zamítnutí žádosti o vydání zaměstnanecké karty podle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců.
21. Stran přezkumu napadeného rozhodnutí ve vztahu k hodnocení utajovaných informací vyšel soud z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011-101, který se zabývá bezpečnostním řízením (zrušením platnosti osvědčení pro stupeň utajení přísně tajné), nicméně jeho závěry týkající se odepření přístupu k utajovaným informacím účastníkovi řízení jsou plně aplikovatelné i na projednávanou věc. Jelikož žalobce nemůže efektivně namítat nezákonnost určitých zjištění, neví-li, co je jejich obsahem, musí to být soud, který „supluje“ aktivitu účastníka řízení a přezkoumá relevanci utajovaných informací ze všech hledisek, která se vzhledem k povaze věci jeví být důležitými.
22. Posouzení existence nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu, bylo provedeno žalovaným, jeho závěr se však opírá o skutečnosti, které podléhají určitému stupni utajení, proto je nelze žalobci sdělit (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2012, č. j. 7 As 117/2012-28, ze dne 29. 5. 2014, č. j. 7 As 18/2014-29, a ze dne 27. 4. 2016, č. j. 4 As 1/2015-50.) Soud proto přezkoumával postup a důvody pro zamítnutí žádosti žalobce v úplnosti nad rámec uplatněných námitek. Soud se s utajovanou částí správního spisu podrobně seznámil a po posouzení obsahu utajovaných informací dospěl k závěru, že představují dostatečnou oporu pro závěr žalovaného o existenci důvodného nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu na území ohrozit

bezpečnost státu. Z obsahu utajovaných informací vedených žalovaným pod č. j. V84/2024-OAM a č. j. V16/2025-OAM, je seznatelné, proč žalovaný k výše uvedenému závěru dospěl, tyto podklady soud považuje z hlediska daného závěru za dostačující. Soud ve shodě s žalovaným shledal, že utajované informace obsahují popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušným orgánem, popisují konkrétní jednání žalobce a okolnosti jeho náboženské radikalizace, včetně popisu určitých skutkových okolností, čímž působí věrohodně, a pokud jde o rozsah poskytnutých informací, též přesvědčivě, zároveň vyhodnotil, že jednání žalobce představuje nebezpečí pro Českou republiku. Dospěl k závěru, že z uvedených utajovaných informací je patrné, že vycházejí z osobní činnosti, jednání a chování žalobce, vztahují se k delšímu časovému období a poskytují takové podklady pro rozhodnutí žalovaného, ze kterých si lze učinit úsudek o jejich věrohodnosti, jsou přesvědčivé a relevantní ve vztahu k důvodu zamítnutí této žádosti. Ve shodě s žalovaným má soud za to, že v utajované informaci popsané aktivity žalobce směřují proti bezpečnostním zájmům České republiky, přičemž dané podklady poskytují dostatečnou oporu pro závěr, že existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu z důvodu jeho náboženské radikalizace.

23. Soud se zabýval otázkou, zda jsou skutečnosti uvedené v samotných utajovaných podkladech dostatečně individualizovány, přičemž shledal, že je dostatečně určité popsáno konkrétní jednání žalobce, které je zasazeno do určitého skutkového, časového a místního rámce, přičemž se jedná o určité delší časové období, nejde tak o činnost nahodilou. Nejedná se ani o pouhé názory či domněnky zpracovatele, je obsažen popis zdroje získaných informací. S ohledem na to a na celkový kontext popsaný v těchto informacích soud považuje dané informace za dostatečně věrohodné a přesvědčivé pro přijetí závěru o tom, že by žalobce mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu. Soud totiž musel hodnotit věrohodnost, přesvědčivost relevanci utajované informace, přestože není oprávněn přezkoumávat její pravdivost (k tomu viz též usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2019 č.j. 9 Azs 81/2019).
24. Nejvyšší správní soud k tomu také v rozsudku ze dne 7. 2. 2022 č. j. 10 Azs 438/2021-47 uvedl: *„že listiny v utajovaných podkladech nemohou být pouze vyjádřením názoru jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu v podkladech zachyceného a soudem ověřitelného. Správní soudy musí mít možnost zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost skutečností v utajovaných podkladech uvedených a jejich význam ve vztahu ke sporné věci (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 3. 2016, čj. 4 As 1/2015-40, č. 3667/2018 Sb. NSS, bod 32). Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby k němu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné, ne vyfabulované. Tyto informace musí poskytovat dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (srov. výše uvedený rozsudek 2 Azs 259/2019, bod 22).“* K tomu srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2022, č. j. 8 Azs 230/2020-48, či ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 Azs 259/2019-28.
25. Pokud jde o námitku týkající se vymezení a aplikace pojmu „ohrožení bezpečnosti státu“, má soud za to, že výklad tohoto zákonem o pobytu cizinců nevymezeného pojmu obsažený zejména na straně 3-4 napadeného rozhodnutí ob stojí, neboť jednání žalobce a jeho skutkové okolnosti popsané v utajované informaci, které žalovaný kvalifikoval jako náboženskou radikalizaci žalobce, lze nepochybně podřadit pod pojem „důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu“ ve smyslu § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Výklad pojmu „bezpečnost státu“ provedený žalovaným v napadeném rozhodnutí a založený na vnitrostátních právních předpisech bere podle mínění zdejšího soudu v úvahu smysl a účel relevantní právní úpravy. Proto má soud za to, že žalovaný při výkladu ani aplikaci pojmu „ohrožení bezpečnosti státu“ v projednávané věci nepochybil.

26. K žalobní námitce, spočívající v tvrzení, že žalovaný měl požádat autora utajované informace o potvrzení stanoviska v návaznosti na žalobcovu vyjádření, soud uvádí, že jí rovněž nelze přisvědčit. Utajovaná informace, která je podkladem napadeného rozhodnutí, nemá charakter závazného stanoviska ve smyslu § 149 správního řádu. Nelze ji samostatně napadnout odvoláním. Vyjádření žalobce k utajované informaci, jímž popírá její závěry, proto nezakládá povinnost žalovaného vyžádat si u autora utajované informace potvrzení nebo změnu utajované informace v návaznosti na žalobcovu argumentaci, jak se děje právě v případě závazného stanoviska. Žalovaný pak nepochybil, ani když neprovedl výslech žalobce, neboť utajovaná informace, na jejímž základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, představuje dostatečný a spolehlivý podklad a je dostatečně podrobná, podložená konkrétními důkazy a skutkovými okolnostmi.
27. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že žalobní námitky týkající se utajovaných informací, na nichž žalovaný založil svůj závěr o důvodnosti nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu ohrozit bezpečnost státu, nejsou důvodné.
28. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal i s přiměřeností dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, a to zejména na straně 6-7 napadeného rozhodnutí v rozsahu, který umožňuje jeho přezkoumání. Žalovaný zde správně vyšel zejména ze skutečnosti, že napadeným rozhodnutím nedošlo k žádnému odnětí pobytového oprávnění žalobce ani jeho důsledkem není nutnost území České republiky opustit. Vycházel při tom ze zjištění, že žalobce nemá na území České republiky žádné rodinné příslušníky, je svobodný, bezdětný, zdravý a napadené rozhodnutí nijak nebrání jeho výdělečné činnosti na území České republiky. Soud se tak s posouzením přiměřenosti napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce učiněným žalovaným ztotožnil.

VI.

Závěr a náklady řízení

29. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. června 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.